

МОЛОДИЙ КОМСОМОН

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання IV
№ 54 (327).

Середа, 2 листопада 1960 р.

Ціна 20 коп.

ЯК ЧАСТО, ставши до-
рослими, згадуємо ми
своїх старших друзів дитинстві! Як хотілося це

Є У МАЛЯТ ДОРОСЛІ ДРУЗІ

тоді в усьому бути схожи-
ми на них. Такими ж силь-
ними, розумними, сміливими,
всезнаючими! А хіба не
більше, ніж найкращій обно-
ві, раділи шпаківні, чов-
нику з кори або «самока-
ту», які змайстрував стар-
ший друг із сусіднього дво-
ру? Так, багато щирої ра-
дості приносили ці нехитрі,
але такі бажані, дорогі да-
рунки.

У малюків Гайворонсько-
го дитячого садка залізнич-
ників багато таких друзів.
Працюють вони і на парово-
зоремонтному заводі, в депо і на дільниці залізнич-
ного будівництва, вчать в
місцевій школі...

Ще весною нинішнього
року вирішили гайворонські
залізничники батьківською
турботою, увагою і щирим
геплом оточити наймолод-
ших. Сказано — зроблено!
І ось юнаки і дівчата з від-
ділу робітничого постачан-
ня пропонують свої послуги
виготовити для малят
два грибки, а колектив стан-
ції — грибок і дві лавки.

— А ми зробимо для дит-
вори карусель, макет парово-
воза, встановимо на подвір'ї
амортизовану легкову авто-
машину «Москвич», — ска-
зали своє слово шефи з па-
ровозорементного заводу.

Не бажали відстати від
своїх сусідів і комсомольці
деро.

— За нами — модель літа-
ка і два грибки! — допові-
ли вони і відразу ж пред-
ставили аркуші з креслен-
ням майбутньої моделі.

Проте молоді дільничі
залізничного будівництва за-
думала перевершити всі:
спорудити на подвір'ї дитя-
чого садка справжній дію-
чий фонтан.

Таке рішення — хороший
початок, але де ж дістати
необхідні матеріали, кош-
ти?

І тут прийшла на допо-
могу комсомольська ініці-
атива, самодіяльність.

— Все — своїми силами!
Скрізь почали шукати
лишки будівельного мате-
ріалу. Обов'язки свої знав
кожний. Комсомольці при-
везли з кар'єру відходи ка-
міння, дістали не придатні
для потреб будівництва тру-
би. Щодня після роботи
приходили юнаки на под-
вір'я дитсадка. Допитливо
зустрічали їх десятки дитя-
чих оченят.

КОЖНА ХВИЛИНА НА ОБЛІКУ

Вечірні сутінки. Але шум
автомашин не стихає. Ось
біля купи буряків зупини-
лася одна з них.

— Веселіше, дівчатка, пе-
селіше! Ще кілька ходок
треба зробити, — сказав
шофер і поліз під машину,
щоб перевірити, підтягнути
гайки.

У Івана Чернявського вже
стало правилом: як тільки
трапляється зупинка, завжди
огляне механізми, двигун.
Тому-то його автомашини
завжди на ходу, працює
безвідмовно.

— Готово! — гукнули дів-
чата.

Микола Долгов, з парово-
зорементного, керував робо-
тами на спорудженні фон-
тану, сам копав під нього і
під майбутню карусель кот-
лован. А Михайло Двор-
ницький, який був тоді сек-
ретарем комсомольської ор-

А що ти зробив для наймолодших?

ганізації дільниці залізнич-
ного будівництва, особисто
відповідав за доставку цег-
ли і каменю, сам мурував і
штукатурив стінки басейну
для фонтану. Не сиділа без
діла і дівчата: носила ма-
ленькими відеречками пі-
сок.

І якою була радість ма-
лят і самих комсомольців,
коли напередодні Дня залі-
зничника у серпневу спе-
ку фонтан почав діяти!

У міському парку довгий
час лежала закинута, всіма
забута карусель. Думали її
вже здати на металолом.
Але зірким оком оглянули
її комсомольці паровозоре-
монтного заводу і прийшли
до висновку: полагодувати її і
подарувати малюкам! Неба-
гато залишилось їм зроби-
ти. Незабаром господарями
розмальованої каруселі ста-
нуть веселі дітлахи.

Весни нинішнього року
до приміщення дитячого
садка добудували дві кімна-
ти по 50 місць. Це дозволи-
ло прийняти нову групу ви-
хованців. І тут велику допо-
могу подали шефи. Вони
клали цеглу, копали котло-
вани під фундамент, відра-
зу ж привели в порядок
подвір'я.

Дарма, що до зими діло
йде. Комсомольці-залізнич-
ники Гайворона вже тепер
думують про спорудження
літньої веранди. Позаштан-
ний секретар райкому ком-
сомолу Михайло Молчанов,
комерційний ревізор відді-
ла залізниці, вже обмірку-
вав проект її, прикинув,
скільки і якого потрібно бу-
де матеріалу. Є вже й пер-
ші наслідки: паровозоре-
монтний завод відпустив
два з половиною кубометри
лісоматеріалу, півтора кубо-
метра готових дощок.

— Молодці, швидко ван-
тажителі! — посміхнувся во-
дій і натиснув на стартер.
Комсомолец Іван Черняв-
ський вивозить цукрові бу-
ряки з плантації п'ятої
бригади на Кіровоградський
бурякопункт. Кожна хвили-
на у нього на обліку. На
відстані 12 кілометрів він
робить по 19—20 рейсів за
день і перевозить до 220
центнерів коренів. А на зво-
ротному рейсі він заводить
у колгосп жом.

Т. МИКОЛЕНКО.

Колгосп імені Чапаєва,
Кіровоградського району.

— Питання ставимо так,
щоб кожен комсомолец для
веранди виготовив десять
саманних плит, — говорить
М. Молчанов. — І взагалі
всі ми тепер відчуваємо по-
чесний борг перед малюками.

Так піклуються комсо-
мольці-залізничники Гай-
ворона про маленьких, го-
мінких непосид. Добрим сло-
вом згадують шефів батьки.
Але найприємніше їм бачи-
ти, як іскорки радості ся-
ють в дитячих очах, як гра-
ють усмішки на рожевих
дитячих щічках. Тож і за-
питують вони тебе, дорогий
друге:

— А що ти зробив для
наймолодших?

О. ПОЛІЩУК.

Місячник лісу і саду

Захистити молоді насадження

Є В СЕЛІ Грузькому,
Кіровоградського рай-
ону, біля клубу великий
парк. Та він мало відпові-
дає цій назві, бо весь заріс
бур'яном, багато дерев тут
поламано. Весною комсо-
мольці посадили п'ять гек-
тарів саду, виноградник на
площі три гектари, кілька
кілометрів лісоосу. З'яви-
лося більше двоохот дерев
біля контори колгоспу і
навколо стадіону. Але за-

лишилися ці посадки без
догляду, і тому вони ги-
нуть.

У колгоспі є близько чо-
тирьохсот юнаків і дівчат,
більшість з яких — комсо-
мольці. Невже вони не мо-
жуть довести почату хоро-
шу справу до кінця? Адже
захист зеленого друга —
справа честі кожної людини
взагалі і молоді зокрема!

М. ТОПОР,
юнкор.

Щоб шляхи стали зеленими коридорами

ВИКОНУЮЧИ рішення
XXI з'їзду КПРС, пра-
цівники автомобільного
транспорту і шосейних шля-
хів Кіровоградщини разом
з комсомольськими і піонер-
ськими організаціями про-
вели значну роботу по озе-
лененню і благоустрою шля-
хів. В області є 4.691 кіло-
метр придорожних посадок,
485 гектарів фруктових са-
дів уздовж доріг.

Якби всі районні авто-
дорожні відділи попрацюва-
ли так, як Кіровоградський
сільський, Долинський,
Олександрійський, Голова-
нівський, Ново-Український,
Вільшанський і Ульянов-
ський, то всі шляхи Кірово-
градщини перетворилися б
у зелені вулиці. Та, на
жаль, шляховики Знамен-
ського, Рівнянського, Усти-
мівського, Добровеличків-
ського районів погано спра-
вляються з своїми завдання-
ми. План весняних посадок
вони виконали лише на
15—30 проценти.

Зараз проходить місячник
лісу і саду. Та поки що жо-
ден відділ райавтошосдоро-
гу не посадив жодного сад-
жанця над шляхом.

Нинішня осінь — справді
золота пора для посадки
лісів і садів. Така багата
на вологу осінь рідко буває
на Кіровоградщині. Отже,
той, хто максимально не
використає цей час для озе-
ленення, багато що втрапить.
Тому перед працівниками

Радянські енергетики, будівники і монтажни-
ки електростанцій та електросіток! Швидше
вводьте в дію і освоюйте нові енергетичні потуж-
ності, знижуйте вартість будівництва і експлу-
атації енергосистем! Дано країні більше елек-
троенергії!

(Із Закликів ЦК КПРС до 43-х роковин
Великої Жовтневої соціалістичної революції).

НА УДАРНИХ КОМСОМОЛЬСЬКИХ

Славна перемога на Дніпрі

У ДНІ трудової вахти на честь 43-х роковин Великого Жовтня но-
ву славну перемогу здобули будівники і монтажники Кременчу-
цького гідровузла. 31 жовтня о першій годині 30 хвилини ночі постав-
лено під промислове навантаження і включено в систему «Дніпро-
енерго» останній, дванадцятий агрегат Кременчуцької ГЕС.

Загальна потужність гідроелектростанції на Дніпрі досягла проектноі —
625 тисяч кіловат.

З моменту пуску першої турбіни діючі агрегати Кременчуцької
ГЕС виробили понад 400 мільйонів кіловатгодин електроенергії.

За рахунок дострокового вводу в експлуатацію нового дніпров-
ського гідровузла країна одержує понад 500 мільйонів карбованців
економії державних коштів.

КІРОВОГРАД

Обкому ЛКСМУ

ТЕЛЕГРАМА

КОМСОМОЛЬЦІ і молоді
Всесоюзної ударної ком-
сомольської будови — Кре-
менчуцької ГЕС з великою
радістю рапортують про
виконання взятих соціалі-
стичних зобов'язань по до-
строковому пуску гідроелек-
тростанції на повну потуж-
ність. Сьогодні, 31 жовтня
1960 року, останній, 12-ий
гідроагрегат поставлений
під промислове навантажен-
ня.

Будівництво Кременчуць-

кої ГЕС йшло ударними
темпами. Перший кубометр
бетону під будинок ГЕС
був укладений 1 листопада
1957 року. 6 вересня 1959
року був зданий в експлу-
атацію судноплавний шлюз,
4 жовтня 1959 року за дві
години було перекрито рус-
ло ріки Дніпро, 5 грудня
1959 року дав промисловий
струм перший гідроагрегат,
а через 11 місяців — менш
ніж за рік, гідроелектростан-
ція введена в експлуатацію на по-
вну потужність.

За роки будівництва Кре-
менчуцької ГЕС на будові
виріс великий згуртований
комсомольський колектив,
здатний розв'язувати вели-
кі завдання. В ході будів-
ництва зразки самовідданої
праці показували комсо-
мольсько-молодіжні бригади
комуністичної праці Григо-
рія Отенка, Анатолія Коло-
дєєва, Ганни Вовк, Миколи
Баканова, Олександра
Олександрова та багатьох
інших.

За роки будівництва Кре-
менчуцької ГЕС виконано
73 мільйони кубометрів
земляних робіт, укладено
1,2 мільйона кубометрів бе-
тону і залізобетону, змонто-
вано 18 тисяч тонн метало-
конструкцій.

Поряд з гідроелектростан-
цією споруджено благоустроєне
місто на березі Дніпра.
Вартість гідроелектростанції проти
проектної знижена на 300
мільйонів карбованців.

Доповідаючи про достро-
ковий пуск Всесоюзної
ударної комсомольської бу-
дови — Кременчуцької ГЕС
на повну потужність, бага-

тотисячний колектив запев-
няє ЦК КПРС і ЦК
ВЛКСМ, що нове завдання
виконає з честю — Київська
ГЕС буде споруджена за
три з половиною роки.

Секретар комітету
ЛКСМУ Кременчу-
гесбуду М. ВЕЛИЧ-
КО.

Заступник секретаря
райкому ЛКСМУ
Кременчук гесбуду
В. ГРИНЧЕНКО.

Начальник комсо-
мольського штабу бу-
дови В. ЛЕБЕДКІН.

Цікавий вечір

Кіровоградський міськом
ЛКСМУ та комітет ЛКСМУ
заводу «Червона зірка»
провели вечір, присвячений
42-й річниці народження
комсомолу.

З великою увагою слуша-
ли присутні розповіді ста-
рого більшовика О. О. Ба-
шашина, колишнього
бригадного комісара, нині
полковника у відставці,
Безпосередній учасник ре-
волюційних подій відтворив
перед молоддю сторінки ге-
роїчного комсомольського
літопису.

Секретар комсомольської
організації заводу «Червона
зірка» Микола Малета роз-
повів про участь молодих
кіровоградців у збиранні
врожаю в Кустанайській
області.

Після урочистої частини
відбувся концерт.

У Раді Міністрів СРСР

Про Всесвітню виставку 1967 року в Москві

Рада Міністрів СРСР прийняла по-
станову про проведення Всесвітньої ви-
ставки в Москві з 20 травня по 20 ли-
стопада 1967 р. Ця виставка організуєть-
ся у відповідності з Конвенцією про
міжнародні виставки і рішенням Міжна-
родного бюро виставок.

Всесвітня виставка 1967 року в Москві
проводитиметься під девізом «Прогрес і
мир».

Для участі у Всесвітній виставці бу-
де запрошено всі держави, а також між-
народні організації.

Виставка надасть широку можливість
усім країнам, незалежно від їх держав-
ного устрою і соціальної системи, про-
демонструвати досягнуті ними успіхи в
галузі економіки, науки, техніки і куль-
тури.

Проведення Всесвітньої виставки збі-
жить з знаменною датою в житті ра-
дянського народу — 50-річчям Великої
Жовтневої соціалістичної революції.

Рада Міністрів СРСР у своїй постано-
ві відзначила, що проведення в Радян-
ському Союзі Всесвітньої виставки бу-
де великою подією в міжнародному жит-
ті і сприятиме розширенню економічних,
господарських, технічних, наукових та
культурних зв'язків між країнами.

Радянський Союз, який незмінно про-
водить політику миру між народами,
продемонструє на Всесвітній виставці
свої досягнення в розвитку народного
господарства, підвищенні добробуту і
культури всіх народів нашої країни.

У Всесвітній виставці 1967 року візь-
муть участь всі союзні республіки.

Рада Міністрів СРСР утворила Дер-
жавний комітет СРСР Всесвітньої ви-
ставки 1967 року в Москві під голову-
ванням Першого заступника Голови Ра-
ди Міністрів СРСР тов. Косьгіна О. М.

Генеральним урядовим комісаром Все-
світньої виставки 1967 року в Москві
призначено тов. Дудорова М. П.

КРАЩІ представники майже двохтисячної комсомольської сім'ї червонозорівців — 460 делегатів — зібралися у святково прикрашеному залі Палацу культури ім. Жовтня. Для серйозної, відповідальної роботи зійшлася молодь. Це відчувалося у першому ж виступі.

— А чи є у нас на рахунок якась по-справжньому велика справа? — схвильовано запитав делегат М. Малета.

Секретаря комсомольського комітету інструментального цеху нещадно турбує таке питання: з великою міркою підходить заводський комсомол, оцінюючи свою роботу.

Що ж зроблено заводськими комсомольцями, їх комітетом за звітний період? Звичайно, чимало хорошого.

Директор заводу А. П. Крючков, виступаючи на конференції, сказав:

— Хочеться подякувати комсомольській організації за її роботу під час виконання урядового завдання по випуску 15 тисяч сівалок до весняного посівного сезону 1960 року. Комсомол попрацював на повну силу, щоб достроково викопати це замовлення.

17 комсомольсько-молодіжних бригад заводу носять звання комуністичних, 167 комсомольців — ударники комуністичної праці, 105 молодих раціоналізаторів подали 596 пропозицій. Безсумнівно, це непогано. Та ці цифри дещо не показують від зіставлення з іншою — 1800. Це — кількість членів ВЛКСМ на заводі. Такий великий колектив міг би зробити набагато більше, якби його штаб — заводський комітет комсомолу був енергійнішим, повороткішим у роботі.

Як справедливо зауважували делегати, в тому, що

зроблено заводськими комсомольцями, заслуга комітету не дуже значна. Адже саме життя керувало ними, підказувало їм нові починання, штовхало на пошуки. А заводський комітет комсомолу був не спроможний навіть оволодіти новими формами роботи, що народжувалися в інших колективах. Що ж до власної ініціативи, то її майже не було, а якщо й з'являлась, то скоро притуплювалась. Так було, наприклад, з хорощим задумом про створення клубу «Це для вас, романтики».

Оцінюючи роботу заводського комітету комсомолу повинні служити його зусилля по організації комсомольців на боротьбу за технічний прогрес. Оволодіти новою технікою, освоїти досконалу технологію комсомольці повинні першими. У червонозорівців є особлива потреба в цьому: адже до кінця року завод повинен освоїти 7 нових марок машин.

У звіті секретаря комітету І. Климчука про це не сказано майже нічого, і неспроста він соромливо змовчав: зроблено ще непростимо мало.

Рада молодих спеціалістів, громадське конструкторське бюро існують лише на папері.

Є на заводі неспокійний, допитливий народ — раціоналізатори. Лише Іван Гречко, токарь першого механо-складального цеху, висунув пропозицію, економічний ефект якої — 33696 карбованців. Цінними були пропо-

зиції молодих раціоналізаторів М. Коваленка, В. Гольдштейна та інших. Шкода лише, що духом пошуків, винахідництва прониклися ще не всі. Так, у ливарному цеху сірого чавуну з 230 комсомольців лише 5 раціоналізаторів. І не дивно, бо ж комітет комсомолу не проводив рейдів по перевірці впровадження нововведень, а оголошений конкурс молодих раціоналізаторів не став масовим.

— Не випадково, — каже делегат т. Немичев, — ми сьогодні дуже мало говоримо про автоматизацію виробництва. Нічим похвалитись — комсомол заводу не ввів в дію жодної автоматичної і поточної лінії.

Далі він пропонує використати на це кошти комсомольських копилки, які ростимуть за рахунок зібраного металолому.

У делегатів серйозні претензії до комітету комсомолу, який мало займався виробничими питаннями, не жив у повній мірі життям заводу. Наприклад, обійдено комсомольською увагою спорудження елеватора для транспортування гранульованого шлаку в цеху сірого чавуну.

Своє місце у боротьбі за технічний прогрес вірно визначили комсомольці третього механо-складального цеху. Вони стали ініціаторами впровадження газоелектрозварювання, яке повинно витіснити клепані, ковані, дорогі литі конструкції. В цьому цеху працює 9 газоелектрозварювальних апаратів. Але тут ще великі недоробки. Формальне шефство, яке взяв ще у липні над газозварюванням комітет комсомолу, становить не рятуюче. Як сказав у своєму виступі делегат т. Харченко, член комсомольського бюро цеху, у зварників часто невістачає дроту, газу.

Опанувати новою технікою, сучасним передовим виробництвом можуть тільки добре освічені робітники. Недарма комсомольці м. Харкова кинули лозунг: «Кожному робітникові — інженерну освіту». Цей хороший почин ще не знайшов належної підтримки серед молоді «Червоної зірки».

На необхідності оволодівати знаннями, щоб сміливіше дерзати в пошуках нового, на освоєнні прогресивних методів технології виробництва зробив наголос у своєму виступі перед делегатами конференції перший секретар обкому комсомолу О. Ф. Мальований.

Конференція обрала новий склад заводського комітету комсомолу. Він очолить комсомольську організацію заводу, мобілізує її на славі трудові звершення і хороші починання, на боротьбу за дальший технічний прогрес рідного заводу.

званіці, черняхівці, клинці, до яких часто виїжджаємо з концертами. Основне ядро аматорів художньої самодіяльності складається з комсомольців. Серед них — В а р в а р а Майстренко, Олександр Босенко, Людмила Салієнко, Володимир Бондаренко.

Про все це докладно розповіли на звітно-виборних зборах секретар комсомольської організації Володимир Бондаренко та товариші, які виступали в дебатах. Тож і не дивно, що комсомольці сьомий раз обрали Володимира Бондаренка своїм вожаком.

Р. ВЛАСЮК.
Кіровоградський район.

Без керма і вітрил

В ПОГОЖИЙ вечір над Петровим розносились гучні удари церковного дзвону. Вінчалися Микола і Галина. Сторонніми глядачами дивилися молоді односельчани, як їхні товариші гублять комсомольську совість в чаду релігійного дурману.

В неділю справляли бучне весілля, поздоровляли молодих подружжя, а через кілька днів тракторист Микола Горбачевський і його дружина Галя були виключені з рядів ВЛКСМ.

Ще двох товаришів втратила колгоспна комсомольська організація.

Випадок з Миколою і Галиною Горбачевськими нікого з райкомівських товаришів і членів комітету комсомолу артлі імені Леніна не стурбував, не насторожив. До Миколи і Галини комсомольські вожаки поставились так: ви тепер не наші, роботу, що заманеться.

Останнім часом в райкомі комсомолу за голову беруться: ряди комсомольської організації району ростуть по-пільно, комсомольці внесків не сплачують, збори відвідують вкрай рідко. Виховна робота серед молоді не проводиться. Якби комітет комсомолу турбувався про своїх товаришів, цікавився, чим вони живуть у вільні від роботи години, то, можливо б, Галя і Микола не пішли вінчатися до церкви.

Правильні думки висловлюють окремі юнаки і дівчата:

— Весілля б їм комсомольське згуляти, а не йти на уклін до попа.

Все це правильно. Шкода тільки, що висловлення ці залишаються поки що хорошими побажаннями.

З фактами пустої балаканини на комсомольських зборах, з байдужим ставленням до неспілкової молоді у колгоспі імені Леніна можна зустрітися на кожному кроці. В конторі артлі ми розмовляли з молодими колгоспниками Іваном Висоцьким і Олександром Следем. Хлопці вже в який раз приходять сюди, щоб «спімати» когось із членів ко-

мітету і дізнатись, коли їх, нарешті, будуть приймати в комсомол.

— Заяви і анкети наші вже давно здаші, — розповідають юнаки. — Казали з'явитися на комітет в суботу. Прямо з роботи прийшли, а засідання не відбулося.

У минулому році до лав ВЛКСМ в артлі було прийнято 13 комсомольців, в цьому році — двоє. Все це члени комітету зробили стихійно, за один вечір. Більше того, вони нехтують бригадними комсомольськими організаціями. В артлі грубо порушують інструкцію ЦК ВЛКСМ про порядок прийому неспілкової молоді в комсомол. Заяви юнаків і дівчат тут чомусь розглядають не на зборах первинних організацій, а на засіданні комітету. Дивує, що з мовчазної згоди працівників райкому такий дивовижний «порядок» навіть заохочується.

Секретарем комсомольської організації артлі був Іван Следь. Не сподобалося йому в Петровому, по-

їхав працювати в інше місце. А колгоспні комсомольці чотири місяці були без керівника. В цей же період секретарем в 4-й бригаді вважався т. Грива. Ми говоримо вважався, бо насправді він працює на гірничозбагачувальному комбінаті. Членські внески не сплачувалися по 4-8 місяців, комсомольська робота віддана забуттю.

Секретарем первинної організації другої бригади обрали Лїду Копїрку, яка шість місяців не сплачувала внесків і не з'являлася на збори. Якщо комсомольці так ставляться до своїх обов'язків, то що вже говорити про неспілкову молоді!

В комсомольській організації провідне місце повинна займати робота з людьми. Треба, щоб виробничі питання стали темою для розмов на зборах. Новообраних же членів комітету мало стурбувало те, що з кожним днем все більше молоді залишає ферми і йде працювати на інші роботи чи на сусідні промислові підприємства. Тим часом колгосп має низькі показники по виробництву продуктів тваринництва.

Жодного животрепетного питання не підняв у цьому році комітет комсомолу. Чому б, скажімо, не викликати на своє засідання телятницю Ольгу Булах і її подружку по змаганню Дашу Копань та запитати, як вони виконують свої зобов'язання? Можна ж було й поговорити про участь комсомольців в підготовці тваринницьких приміщень до зими. Адже ці питання вже давно включені в план роботи первинної організації.

В артлі імені Леніна комітет комсомолу не зумів добитися того, щоб у бригадах, на фермах молодь працювала і жила по-комуністичному. Тут навіть ніхто не бореться за це.

У петрівських комсомольців — непочатий край роботи. Допомогти краще побудувати її повинні райком комсомолу та первинна партійна організація артлі.

О. ЧЕРНЕЦЬКИЙ,
спецкор «Молодого комунара».

ХОРОШЕ ПОДРУЖЖЯ

КОЛГОСПНИКИ сільгоспартлі імені Радянської Армії тепло зустрічали демобілізованого воїна Василя Бомбу. Літні колгоспники раділи, що в їх сім'ю влітеться хороший трудивник і дбайливий господар. А дівчата крадькома поглядали на Василя і таємниче зітхали.

Не зник солдат до спокійного життя і вирішив йти в колгосп.

Правління доручило йому поратися біля нетелів. Як і належить справжньому господареві, енергійно взявся комсомолець за роботу. Тут і приглянулася йому доярка Валя, одна з тих, хто радо зустрічає його в день повернення. Палка любов і спільна справа з'єднали молодих тваринників.

— Хороше подружжя, — говорять про Василя і Валю на селі. — Такі у всьому будуть першими.

С. ЛИСИЙ.
Голованівський район.

ТРЕБА ТІЛЬКИ ЗАХОТІТИ

УЖЕ СТЕМНІЛО, коли ми приїхали на центральну садибу колгоспу імені Ілліча. Сьогодні тут повинні були проводитись звітно-виборні комсомольські збори. У клубі застали секретаря партійної організації колгоспу т. Бузька і комсомольського вожака т. Адаменка.

— Прямо біда, — важко зітхав Віктор Адаменко. — Обрати в комітет нікого...

Погано працювали члени комітету з молоддю, тож і журяться тепер секретар, що так мало в організації активістів, на яких можна було б покласти в своїй роботі.

Нарешті, коли зібралось чоловік сорок, збори вирішили починати.

— Інші вдома, — няковіючи, пояснює Віктор. — Це ті, що одружились. Вони в нас комсомольцями не вважаються. Окремі з них вже по два роки не сплачують членських внесків...

Та цим туманним поясненням розмова про моло-

дженів не закінчилась. Її продовжували комсомольці після доповіді секретаря. Питання було важливе, нарізле, і вони не могли його обійти.

Справді, в колгоспі імені Ілліча ті, хто одружився, відходять від комсомольського життя. А що зробив комітет, щоб і після весілля комсомольці залишалися в строю? Про те, щоб організувати вечір молоді сім'ї, дати товариські поради, а то й просто поцікавитись, як живуть, в комитеті комсомолу ніхто й мови не вів. Навіть поздоровити молодих з весіллям звичайним листом не потурбувалися. Така неуважність і призвела до того, що Ліна Безверха, Раїса Волошинова, Олександр Ковальчук, Григорій Видула і цілий ряд інших відірвалися від комсомольського життя.

Цікавим і по-комсомольському бойовим був виступ Олени Брилахи. Вона різко критикувала комітет за те,

що він ніколи не контролює виконання взятих зобов'язань, не доповідає про це на зборах.

— Часто посилають молодих доярку Розу і Катерину Махорт на різні районні наради. Цим дівчатам виваляють честь, а вони, коли повертаються на ферму, замість того, щоб розповісти подругам про почуте, відповідають: «А ви самі поїдте та й почете».

— Такі вчинки, — говорить Олена, — не сумісні з нормами комсомольської дисципліни.

Серйозна критика на комсомольських зборах була направлена на адресу директора Богодарівської восьмирічної школи Х. Р. Волошко, яка зволілає відкриття при школі вечірнього восьмого класу. 17 молодих колгоспників досі не знають, чи вдасться їм вчитись, чи ні.

В. ПРОЦЕНКО,
позаштатний кореспондент.
Бобринецький район.

Багато корисних справ

КОМСОМОЛЬСЬКА організація колгоспу імені Салавата Юлаєва багато зробила хороших справ. Силами молоді розпочато будівництво колгоспного стадіону, збудовано гримірувальну кімнату біля сільського клубу, в колгоспі посаджено 7 гектарів саду. Активну участь взяла молодь у заготівлі сілосу.

А скільки проведено вечорів відпочинку, культурних ходів в український театр імені Кропивницького, в кінотеатр «Мир». Велика заслуга в цьому наших активістів Олени Устянкової, Віри Гладир, Андрія Криволапа, Тамари Шелест, Анастасії Савкунова, Володимира Бобка.

При сільському клубі добре працюють гуртки художньої самодіяльності. Наші гуртківці гостинно приймають і сусіди-перво-

ТОГО літнього вечора настрій у Петра Чабаненка був напрочуд піднесений. Увійшовши до кімнати, ретельно вжився, причесававши довге волосся і сів до столу.

— Проголодався ж я сьогодні, мамо!

Домна Аврамівна поспішно готувала синові вечерю.

— От, бачиш: після роботи і апетит кращий, — говорила вона. — А підеш в школу, знову втрастиш його. Тільки й сидітимеш за книжкою.

— Що ти, мамо!.. Ми тепер все робитимемо: будемо і вчитись, і працювати. Можеш поздоровити мене. Я бригадиром став.

— Як? — не зрозуміла мати.

— Учнівської виробничої. Вирішили ми де в чому і колгоспників випередити.

Домна Аврамівна недо-вірливо глянула на сина і вийшла в сусідню кімнату. А Петро підпер рукою підборіддя, поринув у роздуми. «Ех, мамо, думаєш, що ми, крім алгебри, нічого не знаємо?»

...Хуртовина не шукає. Мороз обікає руки. Сяють радістю розчервонілі обличчя.

— Ще сьогодні, і годі вам! — гукає тракторист.

— Е, ні!.. Нам треба на кожен гектар по двадцять тонн перегною вивезти... А в тільки по шістьнадцять. І наступного вихідного працюватимемо...

Скріп дверей перервав Петрові думки. Вийшла мати.

— Ой Я трохи не забув. Ось, на, — поспішно вимовив він, подаючи матері гроші. — Це аван одержав. Триста карбованців.

Домна Аврамівна взяла гроші. Глянула на портрет чоловіка, замислилась.

— Мамо, що ти не віриш у наші сили? — порушив мовчанку син.

— Вірю, мій любий, — відповіла мати, сідаючи біля нього.

— Розповідай, що ви вирішили зробити.

Петро розповів, що їхня бригада зобов'язалась виростити на кожному гектарі по 50 центнерів кукурудзи в зерні і по 350 центнерів цукрових буряків.

— Так, так! — зітхнула полегшено Домна Аврамівна. — Це дуже добре, що

вас у школі привчають до праці.

ПЕРШІ промені сонця ледве заіскрили на смарагдовій гичці, а учні Лозоватської середньої школи були вже на плантації.

Прийшла Галина Степанівна Кулініч, керівник виробничої бригади, і закінчила роботу. Одні скидали на купи вже підкопані буряки, інші чистили. Опівдні на кожного члена бригади припадало по 7 центнерів підготовлених до відправки коренів.

— Я, товариші, мабуть піду до контори, — сказав Петро Чабаненко. — А то ще зів'януть, поки приїдуть машини.

Та автомашини вже мчала по шляху і звернула на учнівську ділянку. Школярі кинулись навантажувати її.

Надвечір до учнів завітав секретар комсомольської організації школи, викладач співів Микола Леонтьович Міщенко. Трохи попрацював з усіма, потім покликав до себе обліковця Валентину Журавель.

— Підрахуй, Валю, будь ласка, що ви зробили на сьогодні. Завтра в райкомі комсомолу доповідатиму.

— Записуйте, — Валя сіла на купу гички. — Зібрали добрий урожай в саду, на винограднику. Допомогли колгоспникам очистити качани кукурудзи на площі 97 гектарів. Вивезли на бурякопункт 3 тисячі центнерів буряків. Крім того, наша виробнича бригада збирала в колгоспі соняшник, копала й картоплю...

НА БЕЗХМАРНУМУ небі зайнялась вечірня зоря. Ідуть повз школу з поля учениці.

— А де ж ваші хлопці? — гукає до них шкільний сторож.

— Буряки повезли в Ульяновку, — відповідає за всіх Тамара Шалар.

Хтось заводить пісню. Ї швидко підхоплюють...

Біля колгоспної контори сидить кілька літніх жінок.

— Чуєте? — каже одна з них. — З поля повертаються. Бригада наймолодших. — І багатозначно додала:

— Зміна наша.

Михайло ШЕВЧУК. Ульяновський район.

ДОСЛІДНИЦІ

ВЗИМКУ агроном колгоспу М. Доценко привіз від двічі Героя Соціалістичної Праці Блажевського, з Одеської області, 20 качанів високоякісної кукурудзи. Посіяли її на ділянці 0,03 гектара. Чи виросте в наших умовах? Треба доглядати її бережно. Хто ж візьметься за цю складну справу?

— Давай доглядатимемо дослідну кукурудзу, — запропонувала дев'ятикласниця Седнівської середньої школи Тая Сидоренко своїй подрузі з 8-го класу Марії Рябчині. Завагалась було спочатку Марія. Але ж не було ще такого, щоб подру-

.....

ЙОГО ІМ'Я — НА ДОЩІ ПОШАНИ

ІМ'Я іздового Івана Бершадського красується на Дощі пошани колгоспу імені Кірова. Поважають люди комсомольця за його невтомність у роботі, за веселий характер. Іван — активний учасник художньої самодіяльності, член комітету комсомолу. За хорошу роботу облас-

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ги одна одну не підтримала. Настав час, коли кукурудза зійшла. Скільки радості у подруг, переживань! Та хвилювання виявились марними. Сходи були дружними. Після кожного дощу дівчата старанно просапували свою ділянку. Кукурудза виростала на славу. На кожному стеблі по 3—4 качани, а кожен качан довжиною 30—40 сантиметрів. Отже, ростиме в нашому краї привезена кукурудза! Наступного року колгосп посіє її на 5 гектарах, продовжить досліди.

Звичайно ж, подруги Тая й Маруся теж візьмуть в цьому активну участь: почату справу доведуть до кінця.

Тетяна ЧУПРИНА, секретар комсомольської організації школи. Устимівський район.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

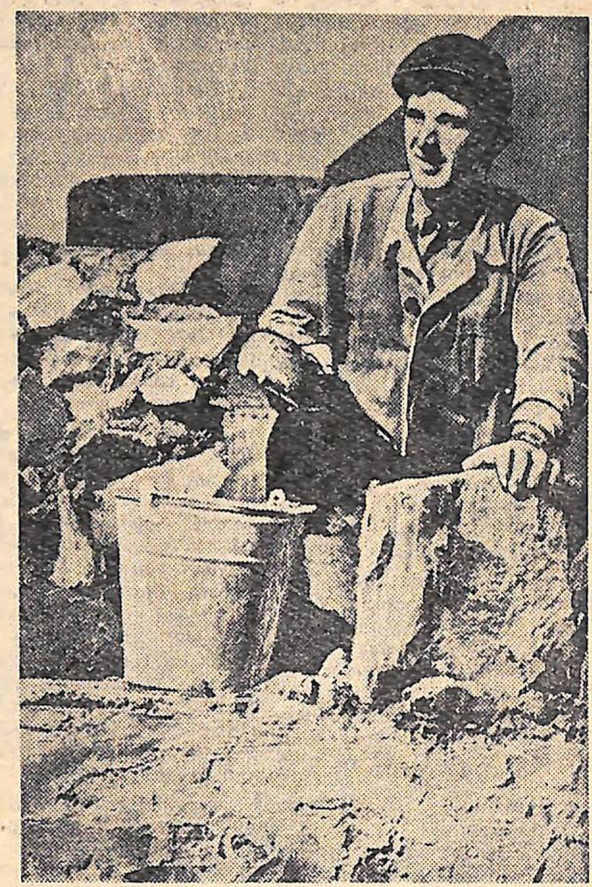
.....

.....

.....

.....

.....

В колгоспі «Росія», Кіровоградського району, широким фронтом ведеться будівництво. Руками колгоспників майстрів споруджено три корівники на 450 голів худоби, будинок для садіводів, школу, дитячі ясла, підремонтвано три корівники.

На знімку: кращий муляр колгоспної будівельної бригади комсомолець Микола ШАРАВАРА.

Фото М. САВКУНОВА.

ПРАЦЯ

5 липня. Приїхали в с. Зибкове, Онуфріївського району. Директор школи познайомив з планом роботи навчально-виробничої бригади. Шкільна ділянка займає 30 гектарів. Зараз вона вся оброблена, і школярі допомагають колгоспові.

6 липня. Сьогодні перший день нашої роботи в бригаді. Вийшли дівчата. Хлопці працюють на будівництві водопроводу і на машинах. В нашій бригаді 50 чоловік, але щоденно працюють 20—25. Решта або поїхала з села, або ж лишається вдома допомог-

но сая вогнями, гримить музикою.

В. АРАКЕЛОВ, юнкор. с. Петроострів, Хмельського району.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ДАРУЄ

Працюємо на багтані. Наші дівчата дуже веселі, бойові. До першого відпочинку однак тримались остеронь. Але ось обід. Катя заспівала пісню. Їй аплодували. Увечері дівчата прийшли до нас. Говорили про школу, про те, як цікавіше організувати роботу бригади: вони дуже люблять кіно, просять розповісти про артистів, пропонують обговорити повість Ніліна «Жорстокість», розучити нові ігри. Тепер ми зможемо врахувати їх інтереси і скласти свій план роботи.

8 липня. Під час обіду посперечались про «Жорстокість» Ніліна. Такі книги вчать жити чесно і красиво. Яскраві образи, сильні характери валять до себе дитячі серця. Вирішили разом вчитись жити у людей сильних і мужніх. В плані з'явився новий пункт: цикл бесід «В житті завжди є місце подвигам».

12 липня. Працюємо на току біля «ВІМ»а. Дуже жарко. Стомилися. Але весело, робота кипить, особливо вранці, коли втома не дає про себе знати. На перерві читала вірші Луговського.

14 липня. День сьогодні не такий жаркий. Працюючи з учнями, ми переконаємось, яке велике значення має особистий приклад вчителя. Найважче місце біля «ВІМ»а: відіграти вже проявляє зерно. Спочатку кожен намагався, щоб йому не довелося тут стояти. Але ось дівчата побачили, що ми працюємо саме тут, і вони тепер теж хочуть бути там, де важче.

15 липня. Учні, батьки, вчителі з семи годин збиралися на шкільному подвір'ї. Ми повинні покласти стелю в новому приміщенні. Нелегка справа. Але працює великий колектив. Поступово всі втягуються,

виникає чіткий і швидкий робочий ритм. Працювали до двох годин. Втомились, але щасливі: як добре своїми руками будувати свою школу! Для хлопчиків і дівчаток праця сьогодні — справжнє свято.

19 липня. Трудимось на току. У нас вже є досвід. Під час перерви продовжуємо розмову з учнями про подвиг, про справжню людину. На цей раз мова йшла про подвиг у праці.

25 липня. Ось і настав день від'їзду. Іхати зовсім не хочеться. Ми здру-

жилися з дівчатами, вони звикли до нас.

Вчителі школи багато роблять для того, щоб робота в бригаді була цікавою і красивою. Але, на жаль, школа не має нормальних умов для роботи в літній час. Колгосп не дає коштів для організації бригадного табору. Тому учні часто перевтомлюються.

Ранком бригада працює в колгоспі, а після цього учні ще й вдома до вечора зайняті роботою. Про це треба подумати, щоб на наступний рік як слід поєднувати відпочинок з працею в період канікулів.

Під заголовком «Про літній-пасників і керівників» 3 серпня ц. р. в газеті «Молодий комунар» була надрукована кореспонденція, в якій мова йшла про крайню незадовільну роботу Єлисаветградівського Будинку піонерів, Олександрівського району.

Як повідомив Олександрівський райком ЛКСМУ, факти, наведені в кореспонденції, підтвердились.

Директора Будинку піонерів М. Ф. Риженка з посади звільнено. Для керівництва гуртками підбрані здібні люди.

За останній час робота

З щоденника студентки-практикантки Кіровоградського педінституту Л. Міної

В колгоспі «Росія», Кіровоградського району, широким фронтом ведеться будівництво. Руками колгоспників майстрів споруджено три корівники на 450 голів худоби, будинок для садіводів, школу, дитячі ясла, підремонтвано три корівники.

На знімку: кращий муляр колгоспної будівельної бригади комсомолець Микола ШАРАВАРА.

Фото М. САВКУНОВА.

ЖІНОЧА рада центрального відділення дослідної станції з ініціативи Кіровоградського райкому комсомолу організувала тематичний вечір «Рідна мати мого».

Яскраву доповідь про матір зробила секретар Кіровоградського райкому комсомолу С. Резніченко. Потім з привітанням до матерів виступили піонери, комсомольці.

Г. ГЛУБОКИЙ, заступник секретаря партійної організації дослідної станції.

У БОБРИНЕЦЬКОМУ дитбудинку з ініціативи дитячої ради організовано «Клуб вихідного дня». Кожної неділі організовуються ігри, атракціони, проводяться змагання з настільного теніса, шахів, шашок. Кожний знаходить тут розваги до смаку.

Щосуботи окремі групи вихованців виступають з концертами.

В. ЗАГОРОДНЮК, вихователь дитбудинку.

Будинку піонерів значно поліпшилась. Тут зараз працює вісім гуртків. Всі вони забезпечені необхідними інструментами, матеріалами та іаочним приладдям. Додатково придбано в цьому році: 16 музичних інструментів, 2 швейних машини, радіодеталі, 38 комплектів шашок, шахів і доміно. Обладнується фотолaborаторія.

Виділено 4 нових кімнати. Будинок піонерів повністю забезпечений паливом.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» 2 листопада 1960 р., 3 стор.

ШЕФИ—КОЛГОСПАМ

В КОЛГОСПАХ імені Ілліча та 40-річчя Жовтня, Новопраського району, працюють учні Митрофанівської середньої школи. Вони вже зібрали 660 тонн початків на силос і 70 тонн качанів у зерні.

Правління обох колгоспів дуже вдячні за таку допомогу. На урочистій лінійці голови правлінь вручили грошові премії класам-ударникам: сьомому і дев'ятому, восьмому «Б» і десятому, п'ятому і шостому.

В. ОРЕЛ, юнкор.

.....

ДОБРИЙ урожай королеви полів виростили кукурудзозводи артілі імені ХХІ з'їзду КПРС, Новопраського району. Та із збиранням її вийшла не

Їх велике щастя

Є В МОСКВІ будівля, до якої прикована увага молоді багатьох країн світу. З ранку і до пізнього вечора листоноші доставляють сюди товсті пачки телеграм і листів, на яких стоїть штамп: «Міжнародне», а трохи нижче адреса: Університет дружби народів...

Ми побували в цьому новому, що почав свій перший учбовий рік, вузі. З просторого вестибюлю потрапляємо в довгий коридор. По обидва боки навчальні аудиторії. Біля однієї з них нам зустрілася група юнаків і дівчат.

— Добре, відмінно, добре, — голосно, з акцентом вимовляв перші російські слова стрункий юнак в яскравій фуфайці.

Так відбулося наше знайомство з посланцем Гани молодим робітником Пилипом Одуру Ачемонгом. Юнак виріс в небагатій сім'ї, де кожний трудиться для того, щоб як-небудь прогодуватися. Всі сили батьки поклали на те, щоб їх діти дістали освіту. Однак закінчити школу зміг лише Пилип.

Але не так-то просто «вийти в люди» в країні, яка довгий час знаходилася під колоніальним ґнітом. Адже

тільки в університеті, але й «індивідуально», шляхом широкого спілкування з москвичами.

Юнак згадує, що якийсь в трамваї він переплутав слова «до побачення» і «здрасуйте», потрапивши в смішне становище. Але що ж поробиш, адже російське прислів'я говорить: на помилках вчатся.

БАГАТО дечого хочеться розповісти молодим людям, які, приїхавши в Радянський Союз, відчули себе тут серед москвичів, немов у рідній сім'ї.

— Яке прекрасне ваше місто: воно древнє і в той же час юне, тому що, куди не глянеш, — всюди бачиш башти будівельних країн, — захоплено відзначає студент-філолог Усі Хаміс Хаджі. Він — посланець маленької африканської держави Занзібар — любить годинами бродити по Москві. Усі побував уже в Палаці науки на Ленінських горах, відвідав Державний академічний Великий театр.

Особливо сильне враження залишилось у молодого негра після огляду Виставки досягнень народного господарства СРСР.

— У себе на Батьківщині

ні мені доводилось багато чути про радянські супутники Землі і про космічний корабель, — говорить Усі.

Усі сказав, що було б дуже добре, якби величезні кошти, які в деяких країнах ідуть на гонку озброєння, використовувати на розвиток науки і техніки, на створення таких же літальних апаратів для підкорення космосу.

МИ розлучаємося з нашими новими друзями. На думку приходять слова, сказані ректором Університету дружби народів, професором С. В. Рум'янцевим: «Хороше, допитливе, трудолюбиве поповнення прийшло до нас учитись. З 35 тисяч претендентів на зарахування в Університет право одержало лише 500 чоловік. Це — кращі з кращих. З часом вони стануть лікарями, інженерами, агрономами, механіками, юристами, філологами — спеціалістами найрізноманітніших професій».

...Над Москвою спустились ранні осінні сутінки. В ці вечірні години студенти по-різному проводять своє дозвілля. Одні йдуть гуляти на широкі проспекти міста, інші направляються в театри і кіно — кожен знаходить собі заняття по душі. Про що мріють ці юнаки і дівчата — діти різних народів? У всіх одне загальне бажання — жити в мирі і дружбі. Вони знають, що тільки тоді можна буде побачити світле завтра.

Хай збудеться їх світлі мрії.

І. КОЗЛОВСЬКИЙ.
(Кор. ТАРС).
м. Москва.

На знімку: «Мене звуть Нансі Джонсон», — пише на дощці по-російськи студентка Університету дружби народів з далекої Федерації Нігерії.

Фото М. Редькіна.

імперіалісти, що притиснули народ Гани, за весь час панування не відкрили жодного вищого учбового закладу. Для того, щоб стати інженером або лікарем, треба було їхати вчитись в Англію чи Америку, але прості африканці, як правило, не могли цього дозволити собі.

— Я ніколи не був таким щасливим, — говорить Пилип. — Адже моя мрія здійснилась: тепер я зможу вчитись на інженера-будівельника, а спеціалісти цього профілю більше всього потрібні моїй Батьківщині.

БІЛЯ входу в одну з аудиторій — дощечка: «Тяжше, йдуть заняття!» Обережно, щоб не заважати студентам, входимо. Викладач А. К. Красулевич викликає до дошки Годфрея Санді Патта — юнака з Нігерії, який зарахований на медичний факультет.

— Які російські слова ви знаєте?

Це питання не застав Годфрея зненацька, і ось уже його рука виводить на дошці два слова — «Мир» і «Свобода». Вони найближчі і зрозумілі не тільки йому, молодому негрові, але і всім людям доброї волі.

— Дуже добре, що вивчення російської мови почалося саме з цих слів, — говорить Годфрей. — Ми намагаємося навчитись розмовляти по-російськи не

1. Вередливий півень

У СЦЕНАРІЇ фільму автор написав: «Півень стрибає на паркан, відчайдушно тріпоче крилами і, розкритиши широко дзьоб, на всю вулицю співає: «ку-ка-рі-ку-у!»

Написати, звичайно, легко. А спробувати зняти такі кадри.

— Може, виклинемо сцену з півнем? — запропонував режисеру.

— Не можна, — відповів він. — Цей епізод допоможе розкрити душевні переживання героїні.

Відшукали красеня-півня з пишним хвостом, з пунцовим і тугим гребнем. Але хазяїн попередив:

— Беріть курочку. Без неї він занудьгує і кукурикати не стане.

Довелося купити цілу «птахоферму». Новий «герой» картини прокидався на зорі і дзвінким співом будив стомлених акторів. Але вдень, як назло, не кукурикав. Чого тільки не робив кінооператор! Не допомагало. На виручку прийшов колгоспний сторож, любитель «півнячих боїв».

— Дайте йому пару ложок шампанського, — порадив він.

Спробували цей незвичай-

2. Розумна свиня

ПІД ЧАС зйомок фільму «Як посварився Іван Іванович з Іваном Никифоровичем» треба було зняти таку сцену: свиня вривається в миргородський суд, хапає зі столу скаргу поміщика і тікає. Режисер викликав директора картини В. І. Брошевана і сказав: «Вся надія на вас, Вікторе Івановичу. Рятуйте фільм. Терміново потрібна свиня. І не просто свиня, а розумна».

В. І. Брошеван відправився в Москву. Там він звернувся до відомого дресирувальника зі своїм проханням.

— Добре. Зроблю вам розумну свиню, — відповів той. — Але для цього, голубчику, потрібно три місяці. І, звичайно, немало грошей.

І він назвав таку суму, що у В. І. Брошевана закрутилась голова. Довелося від послуг дресирувальника відмовитися.

Наближався гоголівський ювілей. І ось одного разу (це було під Полтавою, де працювала Одеська кіногрупа) під час зйомок масо-

15-РІЧЧЯ ВФДМ

СОФІЯ. (ТАРС). Тут відбулось урочисте засідання бюро Всесвітньої федерації демократичної молоді, присвячене 15-річчю з дня її створення. В засіданні взяли участь представники організації демократичної молоді всіх п'яти континентів земної кулі.

Президент ВФДМ П'єро П'єраллі у вступному слові відзначив, що за заслуги Димитровської комуністич-

ної спілки молоді в боротьбі за мир в усьому світі, в будівництві нового життя в народній Болгарії і за її активну участь в усіх міжнародних заходах, які проводить ВФДМ, бюро ВФДМ нагороджує ЦК ДКСМ ювілейним прапором федерації.

Від імені уряду Болгарії учасників засідання вітав перший заступник голови Ради Міністрів НРБ Райко Дамянов.

З доповіддю про 15-річчя ВФДМ і єдність молоді в боротьбі за мир, проти колоніалізму виступив П'єро П'єраллі.

В ЯЛТІ закінчилась особиста першість УРСР з шашок, в якій взяли участь 9 майстрів спорту і 6 кандидатів у майстри. В результаті напруженої боротьби перше місце завойовув майстер спорту Лев Слободський (Харків).

В десятку сильніших шахсистів України увійшов і кировоградський кандидат у майстри Михайло Кондробарський.

К. МИХАЙЛОВ.

У КІРОВОГРАДІ розпочалися фінальні шахові змагання особистої першості, в яких беруть участь 18 першорозрядників — переможців півфінальних змагань. Вже проведено чотири тури. Слосар артілі «Металіст» Федір Мамонт, який набрав 4 очки з 4 можливих, очолює турнірну таблицю. На одне очко відстав від нього чемпіон міста І. Гітельман. Змагання тривають.

С. ШИНКАРЕВСЬКИЙ.

Злісного хулігана покарано

План—достроково

Готуючи гідну зустріч 43-м роковинам Великого Жовтня, спортсмени і фізкультурники області достроково виконали річний план по підготовці майстрів спорту СРСР і спортсменів-розрядників.

На 26 жовтня підготовлено 9 майстрів спорту при плані 6, першорозрядників — 135 при плані 116, другорозрядників — 861 замість 850.

спортсменів третього розряду — 7079 при плані 7000, юнацького — 4016 замість 3500.

Фізкультурні організації розгорнули змагання за дальше піднесення спортивно-масової роботи в області.

В. ЖУЧЕНКО,
голова обласної ради
Союзу спортивних колективів і організацій.

Позавчора в Москві відбувся фінальний матч розіграшу кубка країни з футболу. Зустрілись між собою чемпіон Радянського Союзу 1960 року — «Торпедо» (Москва) і «Динамо» (Тбілісі).

90 хвилин напруженої боротьби не дали переваги жодній стороні. Результат був нічийний — 3:3. Перші 15 хвилин додаткового часу також не внесли істотних змін. Тільки на останній хвилині четвертого тайма московським спортсменам ціною великих зусиль вдалося забити четвертий гол.

Торпедівці зробили в цьому році дубль: стали чемпіонами країни і володарями кубка.

П. ЛЬВОВ.

У неділю на Кіровоградському стадіоні ДСТ «Авангард» відбувся матч з футболу між гравцями «Зірки» та спортсменами олександрійського «Шахтаря».

Гостра і напружена боротьба закінчилась перемогою господарів поля з рахунком 2:1.

Н. ПАЛИВОДА.

Близько двох місяців проходили змагання з футболу на приз Ново-Українського райкому комсомолу, в яких брали участь 18 команд. Зустрічі відбулися у двох зонах: Піщано-Бридський та Ново-Українській.

До самого кінця змагань нелегко було виявити переможця. Сталось так, що доля першого місця вирішилася в останній грі, де зустрічались команди Ново-Української РТС та колгоспу імені Енгельса. Перший тайм цієї зустрічі проходив у гострій спортивній боротьбі з десятикратною перевагою колгоспних футболістів і закінчився з рахунком 1:0 на їх користь. Друга половина гри проходила при перевазі спортсменів РТС, але зрівняти рахунок їм вдалося лише на останній хвилині гри.

Цей результат забезпечив механізаторам РТС перше місце. Їх нагороджено кубком та Почесними грамотами райкому ЛКСМУ.

До самого кінця змагань нелегко було виявити переможця. Сталось так, що доля першого місця вирішилася в останній грі, де зустрічались команди Ново-Української РТС та колгоспу імені Енгельса. Перший тайм цієї зустрічі проходив у гострій спортивній боротьбі з десятикратною перевагою колгоспних футболістів і закінчився з рахунком 1:0 на їх користь. Друга половина гри проходила при перевазі спортсменів РТС, але зрівняти рахунок їм вдалося лише на останній хвилині гри. Цей результат забезпечив механізаторам РТС перше місце. Їх нагороджено кубком та Почесними грамотами райкому ЛКСМУ.

Л. КУГЕЛЬ,
суддя 1-ї категорії.

ПРО ЩО НЕ ЗНАЄ ГЛЯДАЧ

(НЕВИГАДАНИ ІСТОРІЇ)

ний спосіб. Півневі сподобалось ігристе вино. Тепер «герой» буянив, часом ішов в атаку на кінооператора і навіть кукурикав. Епізод був знятий відмінно.

вої сцени сивовусий колгоспник дізнався про лихо постановщиків.

— Цього ми не дозволимо, — хриплим баском заявив він, — щоб наш фільм зривався з-за якоїсь свині. Що ж ви мені раніше не сказали? Я ще в дитинстві вчив шпаків говорити людським голосом. У мене й зараз гусак танцює фокстрот, коли онучок включає радіо-лу. Тягніть до мене хрюшку, та пошвидше!

Коли старий оглянув хавронью, він замовив кілограм халви і два кілограми тюльки. Він не секретничав, діяв відкрито, запрошував на сеанси своєї «дресировки» майже всю кіногрупу.

Півдня він не давав свині їсти. Потім частував її халвою. А через годину простягнув до її п'ятачка тюльку, загорнуту в папір. Свиня радісно хрюкала, чуючи ласочку. Але дід не дав їй згорточок, а поклав папір на край столу. Хрюшка заверещала, трохи постояла, повертала рилом і слухняно попрямувала до столу. З'ївши першу порцію тюльки, свиня потягнулася за другою, третьою.

Через два дні колгоспний дресирувальник сказав режисеру:

— Будь ласка, наводьте апарат. Артистка вийшла пристойна...

Таким чином був знятий і цей нелегкий епізод.

Б. БОРИСОВ.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ
ГАЗЕТУ
«МОЛОДИЙ
КОМУНАР»
НА 1961 РІК.

Юнаки і дівчата!

Зверніться в будь-яку контору або відділення зв'язку, до листоноші чи до уповноваженого по передплаті на підприємстві, в установі, колгоспі, і ваше прохання буде задоволене.

ГАЗЕТА — ДРУГ
НА РОБОТІ І ВДОМА.
ПЕРЕДПЛАТИ ПІ САМ
І ПОРАДЬ ЗНАЙОМИМ.

Редантор П. МАРЧЕННО.